

RÄTTEN

Hovrättslagmannen Christine Lager samt hovrättsråden Ulrika Ihrfelt och Eva Edwardsson, referent

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Hovrättsfiskalen Nina Lind

KLAGANDE

Telia Sverige AB, 556430-0142
169 94 Solna

Ombud: Bolagsjuristen P.H.
Samma adress

MOTPART

Copyright Management Services Ltd, 09276690
43 Berkeley Square
W1j 5AP London
Storbritannien

Ombud: Advokaten J.B.C och jur. kand. E.S.
Njord Law Firm
Pilesdtræde 58
DK-1112 Köpenhamn
Danmark

SAKEN

Informationsföreläggande

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens beslut 2016-12-28 i mål nr PMÄ 13691-16

Genom det överklagade beslutet förelades TeliaSonera Sverige AB, numera Telia Sverige AB (Telia), vid vite om 200 000 kr att till Copyright Management Services Ltd (CMS) ge information om namn på och adress till de som hos Telia vid vissa angivna tidpunkter var registrerade användare av cirka 5 500 IP-adresser. Telia förelades att lämna informationen till CMS inom sex veckor från det att Patent- och marknadsdomstolens beslut vunnit laga kraft.

Dok.Id 1344076

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 00	08-561 675 09	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.patentochmarknadsöverdomstolen.se		

Telia har yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen, med ändring av punkten 1 i beslutet, ska bestämma att informationen ska lämnas inom tre månader från det att beslutet vunnit laga kraft.

CMS har överlämnat till domstolen att avgöra huruvida sex veckor utgör skälig tidsfrist för utlämnande av informationen. CMS har yrkat att Telia ska ersätta bolagets rättegångskostnad i hovrätten.

Angående tidsfristen för utlämnande av informationen har parterna vidhållit vad de anförde i Patent- och marknadsdomstolen.

Telia har därutöver anfört i huvudsak följande. Den enhet på bolaget som hanterar ansökningar om att lämna ut information av aktuellt slag har nyligen tillförts en tjänst. Tjänsten har tillförts enbart på grund av utvecklingen av ansökningarnas omfattning under 2016. Det är inte rimligt att domstolarna sätter tidsfristerna för utlämnande av information kortare än vad som är möjligt för Telia att hantera med tillgängliga resurser. Anställningsförfaranden tar dessutom lång tid och de nyanställda behöver utbildning, vilket också tar tid och resurser. Utvecklingen går mot ansökningar beträffande allt fler IP-adresser. En ytterligare ansökan mot Telia avseende cirka 25 000 IP-adresser har getts in till Patent- och marknadsdomstolen. Om ansökningar av större omfattning blir vanliga kommer situationen snabbt bli ohanterlig för Telia. I detta ärende hinner inte Telia tillföra ytterligare resursförstärkning för att kunna lämna ut informationen inom sex veckor. Med nu tillgängliga resurser bedömer Telia att informationen kan lämnas ut inom tre månader från det att beslutet vinner laga kraft.

CMS har lagt till i huvudsak följande. Telia ska i enlighet med informationsföreläggandet vidta de åtgärder som krävs för att på ett så effektivt sätt som möjligt leverera den efterfrågade informationen. Eftersom det är fråga om ett stort antal intrång är det av stor betydelse för sökanden att så snabbt som möjligt få tillgång till informationen. Detta med anledning av bl.a. att rättighetsinnehavarna genom den pågående fildelningen förorsakas större skada för var dag som går.

Efter föredragning fattar Patent- och marknadsöverdomstolen följande

BESLUT (att meddelas 2017-05-30)

1. Patent- och marknadsöverdomstolen ändrar punkten 1 i Patent- och marknadsdomstolens beslut på så sätt att Telia Sverige Aktiebolag ska lämna informationen enligt punkten 1 till Copyright Management Services Ltd senast den 30 augusti 2017.
2. Patent- och marknadsdomstolens beslut om säkerhetsåtgärd ska inte längre gälla (punkten 2 i beslutet).

Skälen för beslutet

Rättsliga utgångspunkter om tidsfristen för utlämnande av information

Bestämmelserna om informationsföreläggande i 53 c – 53 f §§ upphovsrättslagen (1960:729) bygger på artikel 8 i direktiv 2004/48/EG om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter. Direktivet innehåller inga bestämmelser om tidsfristen för att lämna information, annat än att det i artikel 3 föreskrivs att medlemsstaterna har en allmän skyldighet att tillhandahålla ett förfarande som inte orsakar onödigt dröjsmål och som är effektivt. Upphovsrättslagen innehåller inte heller några bestämmelser om tiden för utlämnande av information. I förarbetena anges, i linje med artikel 3 i direktivet, att syftet med införandet av bestämmelser om informationsföreläggande är att den som har drabbats av ett intrång ska ges ett effektivt verktyg för att kunna ingripa mot den som har begått intrång (prop. 2008/09:67, s. 129 f.).

Av 1 § lagen (1985:206) om viten (viteslagen) framgår att bestämmelserna i den lagen är tillämpliga även på vitesföreläggande enligt upphovsrättslagen (se även prop. 2008/09:67 s. 259-260). Om ett vitesföreläggande innebär en skyldighet för adressaten

att vidta en viss åtgärd ska det enligt 2 § viteslagen framgå av föreläggandet vid vilken tidpunkt eller inom vilken tidsfrist åtgärden ska vidtas (se även a. prop. s. 259). Enligt samma bestämmelse i viteslagen får vite inte föreläggas om adressaten kan antas sakna faktisk eller rättslig möjlighet att följa föreläggandet.

Längden av tidsfristen ska som regel bestämmas utifrån omständigheterna i det särskilda fallet. Det innebär att omständigheter som kan försvåra möjligheten att vidta åtgärderna kan påverka tiden. För ett föreläggande med särskilt betungande föreskrifter bör tidsfristen därför i allmänhet sättas något längre än annars. Styrkan och arten hos de intressen som föreläggandet ska tillgodose bör också påverka tiden. (Se Rune Lavin, Viteslagstiftningen: En kommentar, tredje upplagan, s. 39 f. och Svea hovrätts beslut den 25 januari 2017 i mål nummer ÖÄ 8302-16).

När ett vitesföreläggande rör utlämnande av information om IP-adresser finns det särskilda omständigheter som ska beaktas vid tidsfristens bestämmande. Enligt 6 kap. 20 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation gäller tystnadsplikt för denna typ av information för internetleverantören. Bestämmelserna innebär bland annat att en internetleverantör inte frivilligt får lämna ut information om enskildas abonnemang. Tystnadsplikten bryts först efter domstolsbeslut. Även personuppgiftslagen (1998:204) är tillämplig på en IP-adress som kan hänföras till en fysisk person, vilket innebär att lagens bestämmelser om hur sådana uppgifter får behandlas kan aktualiseras i arbetet med att sammanställa information om användare. (Se även prop. 2008/09:67 s. 134-143, 174 -175 och 261-262).

När en internetleverantör föreläggs att lämna ut information om IP-adresser är det av stor vikt att informationen som tas fram hanteras i enlighet med skyddet för enskildas personuppgifter. Arbetet med att ta fram informationen måste ske på ett sätt som säkerställer att felaktiga uppgifter inte lämnas ut. Det ställer krav på noggrannhet och utbildningen av den personal som ska hantera uppgifterna. Dessa omständigheter, som inte på samma sätt gör sig gällande i andra typer av informationsförelägganden,

påverkar hur snabbt arbetet med att sammanställa de efterfrågade uppgifterna kan genomföras, särskilt när det gäller omfattande uppgifter.

Samtidigt ska hänsyn tas till rättighetshavarnas intresse av att kunna beivra intrång. Det ställer krav på ett effektivt förfarande som inte har för långa tidsfrister. I detta ligger att rättighetshavarnas inställning till en begärd tidsfrist ska tillmätas betydelse, även om prövningen är indispositiv.

Frågan är hur stora krav som kan ställas på en internetleverantör för att se till att uppgifterna kan tas fram snabbt på ett noggrant och korrekt sätt.

Av bestämmelserna om informationsförelägganden framgår att den som förelagts att lämna information har rätt till skälig ersättning för kostnader och besvär samt att ersättningen ska betalas av den som framställt yrkandet om informationsföreläggande (53 f § upphovsrättslagen). Bestämmelsen ger stöd för att den som ansökan riktar sig mot inte enbart kan hänvisa till befintliga resurser. Samtidigt måste den som ansökan avser få tillräckligt med tid att skaffa sig och utbilda de resurser som skäligen kan krävas. Detta stöds av den nämnda bestämmelsen i viteslagen om att vite inte får föreläggas mot den som kan antas sakna faktisk möjlighet att följa föreläggandet (2 §).

Bedömningen i detta fall

Ansökan avser cirka 5 600 IP-adresser, dvs. ett förhållandevis stort antal uppgifter. Telia har nyligen förelagts att lämna ut cirka 8 600 IP-adresser och fick då fyra månaders tidsfrist (se ovan nämnda beslut från Svea hovrätt). Den tidsfristen har nyss löpt ut. Till detta kommer att åtminstone ytterligare en ansökan mot Telia som avser ett ännu större antal IP-adresser getts in till Patent- och marknadsdomstolen. Även om Telia inte enbart kan hänvisa till befintliga resurser ska hänsyn tas till att antalet ansökningar ökat, att arbetet med att hantera dessa blivit mer och mer omfattande och att bolaget måste få tid att anpassa sig för att hantera detta arbete.

Hänsyn ska också tas till att det rör sig om arbetsuppgifter som kräver utbildning och särskild noggrannhet på grund av de integritetshänsyn som gör sig gällande.

Samtidigt är det av vikt att förfarandet är effektivt så att rättighetshavarna får korrekt information så fort som möjligt, för att kunna beivra de förhållandevis omfattande (sannolika) intrång som ansökan avser. I detta sammanhang fäster Patent- och marknadsöverdomstolen visst avseende vid att CSM inte motsatt sig en ändring i enlighet med Telias yrkande utan överlämnat till domstolen att bedöma tidsfristens längd.

Vid en avvägning av samtliga berörda intressen finner Patent- och marknadsöverdomstolens att tidsfristen i detta fall ska bestämmas till tre månader från domstolens beslut.

Övrigt

I detta ärende är Patent- och marknadsöverdomstolen sista instans (se om överklagande nedan). Patent- och marknadsdomstolen har interimistiskt, som en säkerhetsåtgärd enligt 26 § lagen (1996:442) om domstolsärenden, förbjudit Telia att förstöra information som krävs för att bolaget ska kunna ge sökanden den begärda informationen (punkten 2 i beslutet). Eftersom sådana säkerhetsåtgärder endast får beslutas fram till dess ärendet avgjorts slutligt, ska det interimistiska beslutet inte längre gälla. Istället följer numera av Patent- och marknadsöverdomstolens slutliga avgörande att Telia ska lämna ut informationen och följaktligen måste bevara den fram till tidpunkten för utlämnandet.

Vid denna utgång är Telia att anse som vinnande part. Telia har inte begärt någon ersättning för rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen.

Patent- och marknadsöverdomstolen påminner Telia om skyldigheten att sända skriftlig underrättelse till den som utlämnade uppgifter gäller (se 53 f § andra stycket upphovsrättslagen).

Det saknas skäl att göra undantag från huvudregeln att Patent- och marknadsöverdomstolens beslut inte får överklagas (se 1 kap. 3 § tredje stycket lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar). Detta beslut får därför inte överklagas.

Nina Lind

Protokollet uppvisat /